

Gerechtshof te 's-Gravenhage

negende enkelvoudige belastingkamer

20 januari 2000

nr. **BK-98/03478**

PROCES-VERBAAL

van de mondelinge uitspraak op het beroepschrift van X te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur, het hoofd van de eenheid Ondernemingen Y van de Belastingdienst, op het bezwaarschrift van belanghebbende betreffende de hem opgelegde navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting en de premie volksverzekeringen voor het jaar 1994 en het kwijtscheldingsbesluit inzake de in die navorderingsaanslag begrepen verhoging.

De mondelinge behandeling van bovenbedoelde zaak heeft plaatsgevonden te 's-Gravenhage ter zitting van 6 januari 2000, alwaar zijn verschenen belanghebbende en de Inspecteur, tot zijn bijstand vergezeld van een collega.

De beslissing in deze zaak luidt als volgt:

Het Gerechtshof bevestigt de uitspraak waarvan beroep.

De beslissing berust op de volgende gronden:

1. Belanghebbende hield zich bezig, zo ook in het onderhavige belastingjaar (1994), met de exploitatie - in de vorm van een eenmanszaak - van een café, waartoe behoorde de exploitatie - als "mede-exploitant" - van een tweetal kansspelautomaten.
2. Naar aanleiding van een in 1997 bij belanghebbende ingesteld boekenonderzoek is de onderwerpelijke navorderingsaanslag opgelegd. De nagevorderde belasting beloopt een bedrag van fl 6.107, over welk bedrag een verhoging is toegepast van 100 percent, welke verhoging door de Inspecteur is kwijtgescholden tot op 50 percent.

3. De navordering behelst een omzet-correctie. Aan de correctie, groot fl 14.276, ligt de opvatting ten grondslag dat de opbrengsten inzake de kansspelautomaten voor het jaar 1994 niet volledig zijn verantwoord.

4. Na daartegen door belanghebbende gemaakt bezwaar, zijn de navorderingsaanslag en het kwijtscheldingsbesluit door de Inspecteur bij gezamenlijke uitspraak gehandhaafd.

5. In geschil is de vraag of de Inspecteur terecht de correctie heeft toegepast, welke vraag belanghebbende ontkennend en de Inspecteur bevestigend beantwoordt. Belanghebbende is ook gekant tegen de verhoging.

6. Vanaf juli 1996 hield belanghebbende zich aan de administratieve verplichtingen zoals die zijn opgenomen in het zogeheten Tellerbesluit (Besluit van 12 april 1996, nummer AFZ 95/4121M, Vakstudie Nieuws 1996, bladzijde 1884), in die zin dat hij sedertdien tellerstanden bijhield en registreerde.

7. De Inspecteur heeft, onder verwijzing naar het controlerapport naar 's Hofs oordeel overtuigend aannemelijk gemaakt - belanghebbende heeft zulks overigens niet weersproken - dat de omzet kansspelautomaten vanaf het moment dat belanghebbende tellerstanden bijhield en registreerde, significant was gestegen. De Inspecteur spreekt in dat verband van een explosieve stijging.

8. Uit het controlerapport blijkt verder, ook de Inspecteur heeft in zijn vertoogsschrift daarop gewezen, 1) dat voor de jaren 1993 en 1994 sprake was van een onregelmatige verantwoording van de opbrengsten speelautomaten: van 6 mei tot 19 augustus 1993 en van 14 juli tot 16 augustus 1994 ontbraken de speelautomaten-afrekeningen en was evenmin omzet geboekt, en 2) dat baromzetten daarentegen consequent waren geboekt.

9. Blijkens het controlerapport heeft belanghebbende aan omzet speelautomaten (exclusief omzetbelasting) verantwoord: fl 29.759 in 1996 en fl 7.000 in 1994 (fl 9.392 in 1993).

10. Met betrekking tot de toe te passen omzetcorrectie vermeldt het controlerapport het volgende: "Op grond van bovenstaande concluderen wij dat de omzet speelautomaten 1996 een reëel beeld geeft en dat de afwijkingen van de eerdere jaren het gevolg zijn van een minder adequate registratie van de opbrengsten. De opbrengst speelautomaten stellen wij voor de jaren 1992 t/m 1995 nader vast op f 25.000,= per jaar inclusief btw."

11. Het overwogene in de punten 6 tot en met 9, in onderlinge samenhang bezien, brengt naar 's Hofs oordeel mee dat het ervoor moet worden gehouden dat belanghebbende in de jaren vóór 1996, dus ook in 1994, aanzienlijke bedragen aan omzet speelautomaten - en voor 1994 zeker tot het gecorrigeerde bedrag - niet heeft verantwoord. Het ligt alsdan op de weg van belanghebbende om aan te tonen dat en, zo ja in hoeverre zulks anders ligt.

12. Belanghebbende is naar 's Hofs oordeel niet erin geslaagd het van hem te verlangen bewijs te leveren. Daarbij heeft het Hof overwogen dat belanghebbende met al hetgeen hij heeft aangevoerd, met inbegrip van de stellingen in de brief d.d. 16 maart 1998 van zijn adviseur, en ter zitting heeft toegelicht - wat daarvan overigens ook zij - geen, althans geen afdoende verklaring heeft gegeven voor de in punt 7 vermelde significante omzetsijging en, in het verlengde daarvan, evenmin op enigerlei wijze heeft aangetoond dat hij in de jaren vóór 1996 geen omzet speelautomaten heeft verzwegen.

Zulks mede bezien in het licht van de gemotiveerde bestrijding door de Inspecteur.

13. Met betrekking tot de hoogte van de toegepaste correctie overweegt het Hof dat die, gelet op het vermelde in punt 10 en op hetgeen de Inspecteur in zijn verzoekschrift heeft toegelicht, is gebaseerd op een alleszins redelijke, grotendeels op de administratie van belanghebbende zelf gebaseerde, schatting.

14. Het vorenoverwogene voert het Hof tot de conclusie dat de navorderingsaanslag terecht en tot het juiste bedrag aan belanghebbende is opgelegd.

15. De Inspecteur heeft naar 's Hofs oordeel aannemelijk gemaakt dat het aan opzet van belanghebbende is te wijten dat de opbrengsten inzake de kansspelautomaten voor het jaar 1994 niet volledig zijn verantwoord, zodat terecht een verhoging is toegepast van 100 percent en terecht van die verhoging geen verdere kwijtschelding is verleend dan tot op 50 percent.

Belanghebbende heeft geen feiten en omstandigheden aannemelijk gemaakt op grond waarvan daarover anders zou moeten worden geoordeeld. Voorzover belanghebbende heeft bedoeld te stellen dat de omzetverzwijging aan zijn toenmalige boekhouder/adviseur is te wijten, faalt ook die stelling naar 's Hofs oordeel, reeds omdat belanghebbende haar geenszins heeft waargemaakt. Het Hof acht de verhoging in de gegeven omstandigheden passend en ook alleszins, uit een oogpunt van normhandhaving, geboden.

16. Het beroep van belanghebbende is ongegrond. De uitspraak waarvan beroep moet worden bevestigd.

17. Het Hof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

Aldus vastgesteld door mr. U.E. Tromp, raadsheer, en door deze uitgesproken ter zitting van het Gerechtshof te 's-Gravenhage op donderdag 20 januari 2000, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier mevrouw mr. P.F.M. van den Brink. De beslissing is op de voet van artikel 17a, eerste lid, van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken in het openbaar uitgesproken.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal, hetwelk door de voornoemde raadsheer en de griffier is vastgesteld en ondertekend.

Van den Brink

Tromp

Aangetekend aan partijen verzonden: